

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15CoPr/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622200486
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4622200486.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Vlasty Ondrejkovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XX, XXXX D., E., zastúpený: JUDr. Ondrej Brláš, advokát, so sídlom Štefánikova trieda 52, 949 01 Nitra, proti žalovanému: SE Služby inžinierskych stavieb, s. r. o., so sídlom Kalná nad Hronom časť Mochovce 96, 935 39 Kalná nad Hronom, IČO: 48 263 842, zastúpený: Advokátska kancelária Mgr. Marek Benedik, s. r. o., so sídlom Rudnayovo námestie 1, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 247 959, o zaplatenie 128 054,28 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti II. výroku uznesenia Okresného súdu Nitra (do 31. 05. 2023 Okresného súdu Topoľčany) č. k. TO-8Cpr/1/2022 – 76 zo dňa 17. 05. 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. TO-8Cpr/1/2022 – 76 zo dňa 17. 05. 2023 v napadutej časti II. výroku **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný **m á** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie zastavil (I. výrok) a žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o konkrétnej sume tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia (II. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a v časti trov konania s poukazom na § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 128 054,28 eura s príslušenstvom titulom náhrady mzdy za obdobie od 2/2020 do 2/2021, pričom v žalobe navrhol prerušiť konanie do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 8Cpr/2/2020 o určenie neplatnosti pracovného pomeru. Súd prvej inštancie po vyjadrení žalovaného k žalobe uznesením č. k. 8Cpr/1/2022 – 51 zo dňa 30. 03. 2022 prerušil konanie do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 8Cpr/2/2020. V podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 20. 04. 2023 žalobca oznámil, že berie žalobu v celom rozsahu späť s tým, že od samého začiatku deklaroval, že žaloba je podaná preventívne, aby nedošlo k prípadnému premičaniu jeho možného nároku. S poukazom na späťvzatie žaloby žalobcom súd prvej inštancie konanie zastavil.

3. Žalovaný si uplatnil náhradu trov prvoinštančného konania, voči čomu žalobca namietal, že túto nemožno od žalobcu spravodlivo požadovať, keďže vyjadrenie k podanej žalobe, ktorá sa berie späť po právoplatnom skončení iného súdneho konania bez akéhokoľvek ďalšieho priameho úkonu, je neúčelné a nehospodárne, a to aj v prípade, ak by súd žalovaného vyzval na vyjadrenie k podanej žalobe. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na to, že je povinný doručiť žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk a zároveň vyzvať žalovaného podľa § 167 CSP na písomné vyjadrenie k žalobe, pričom žalovaný má uplatnený nárok buď uznať, alebo má vo svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva a označiť dôkazy na

preukázanie svojich tvrdení. Je nesporné, že žalovaný využil prostriedky procesnej obrany, a preto mu nemožno spravodlivo odňať právo na náhradu účelne vynaložených výdavkov, ktoré vynaložil v konaní v súvislosti s bránením práva.

4. Proti tomuto uzneseniu v časti II. výroku o trovách konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h/, d/ CSP a domáhal sa, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Argumentoval tým, že sa v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 8Cpr/2/2020 domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru a v tomto konaní sa domáhal zaplataenia žalovanej sumy z dôvodu možného premlčania nároku a súčasne so žalobou podal aj návrh na prerušenie konania do skončenia konania vedeného pod sp. zn. 8Cpr/2/2020. Súd prvej inštancie podľa § 167 CSP vyzval žalovaného na vyjadrenie k podanej žalobe, čo žalobca namietal a mal za to, že takýto postup súdu je v rozpore s § 164 CSP a § 162 ods. 1 CSP. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nekonal hospodárne, pričom zbytočne a neprimerane zaťažil žalovaného tým, že ho vyzval na vyjadrenie k podanej žalobe, ktorá bola podaná s cieľom predísť prípadnému premlčaniu uplatneného nároku. Uvedeným konaním tak došlo k vade, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie súdu v časti priznania trov konania žalovanému v rozsahu 100 %.

V ďalšej časti svojho odvolania žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď v zmysle § 251 a § 257 CSP nerozhodol o nepriznaní nároku na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu. V predmetnej veci totiž bolo nepochybné, že žalobca podal okrem žaloby aj návrh na prerušenie súdneho konania s cieľom nevytvárania zbytočných nákladov druhej strane sporu. Napriek uvedenému sa žalovaný neúčelne k podanej žalobe vyjadril. Podľa názoru žalobcu nesie žalovaný zavinenie na jemu vzniknutých trovách konania a spravodlivo je v tomto prípade možné rozhodnúť jedine tak, že žiadnej zo strán sporu nebude náhrada trov konania priznaná. S prihliadnutím na všetky skutkové okolnosti žalobca konal tak, aby žiadne zbytočné trovy konania protistrane nevznikli, pričom mal na výber len možnosť podať preventívne žalobu z dôvodu možného premlčania jeho nároku (k čomu by reálne s ohľadom na dĺžku konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 8Cpr/2/2020 aj došlo) alebo čakať na výsledok predmetného konania a zároveň nechať svoj nárok čiastočne alebo úplne premlčať. Žalobca zvolil postup, ktorý považoval v rámci bránenia práva za najhospodárnejší, keď podal žalobu spolu s návrhom na prerušenie konania. Uvedené konanie žalobcu odôvodňuje aplikáciu § 257 CSP, keď ani protistrana sa nezachovala hospodárne a neúčelne sa vyjadrovala k podanej žalobe. Navyiac, v momente, keď sa žalobca dozvedel, že v súdnom spise bola dňa 10. 03. 2022 pridaná úprava na zaslanie podanej žaloby žalovanému, dňa 10. 03. 2022 opätovne zaslal súdu prvej inštancie podanie, v ktorom žiadal postupovať hospodárne a nevytvárať zbytočné trovy konania.

5. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania ako vecne správne potvrdiť. Považoval za protirečivé tvrdenie žalobcu, ktorý na jednej strane tvrdí, že súd postupoval v súlade s § 167 CSP a súčasne tvrdí, že súd postupoval v rozpore s § 164 a § 162 ods. 1 CSP. Takáto argumentácia je nelogická, pretože je vylúčené, aby postup súdu v súlade s určitým ustanovením bol v súlade so zákonom a súčasne ho aj porušoval. Právne predpisy sú založené na vzájomnej vnútornej súladnosti medzi ustanoveniami toho istého zákona, pričom opačný stav je v rozpore s princípom právnej istoty podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR (nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 30/95). Medzi žalobcom označenými ustanoveniami a ich aplikáciou nie je žiadny rozpor. Doručenie žaloby spolu s výzvou na vyjadrenie nie je a ani nemôže byť „zbytočným a neprimeraným zaťažovaním strán sporu.“ Zákon takýto úkon predpokladá a vyžaduje, a preto principiálne nemôže byť v rozpore s čl. 17 CSP. Súd prvej inštancie takýmto úkonom plnil povinnosť konať bez zbytočných prietahov a súčasne realizoval princíp kontradiktórnosti a aj právo strany konania (žalovaného) skutkovo a právne vo veci argumentovať. Uvedené princípy sa aplikujú aj vtedy, ak bol podaný návrh na prerušenie konania. Žalovaného vyjadrenie k žalobe ani neprimerane a ani zbytočne nezaťažilo. Z ustanovenia § 167 ods. 1 CSP vyplýva, že súd je povinný vždy doručiť žalobu protistrane. Nemusí tak urobiť len v dvoch prípadoch, a to ak odmietol žalobu alebo rozhodol o zastavení konania. Ak by teda aj súd konanie prerušil, aj tak by bol povinný žalobu doručiť a vyzvať žalovaného, aby sa k nej vyjadril. Súd postupoval absolútne logicky a spôsobom zodpovedajúcim okolnostiam veci. Strana, proti ktorej žaloba smeruje, má vždy právo vyjadriť sa k veci, a to aj k návrhu na prerušenie konania. Nie je teda v rozpore so zákonom, ak súd najprv žalobu s výzvou na vyjadrenie k návrhu na prerušenie konanie doručil žalovanému a konanie prerušil po tom, ako sa žalovaný vyjadril a s navrhnutým procesným postupom súhlasil. Naopak, zo zákona vôbec nevyplýva, že by mal súd najprv vyhovieť návrhu na prerušenie konania. Podľa názoru žalovaného je absurdné, aby žalobca založil svoje odvolanie na tom, že došlo k porušeniu procesných práv žalovaného, ergo, že

súd žalovaného zbytočne zaťažil. Takýmto postupom by mohol byť negatívne dotknutý iba žalovaný, a nie žalobca. Len žalovaný by teoreticky mohol namietať takýto postup. Odvolanie v tejto časti je preto subjektívne neprípustné. Poukázal na to, že to bol žalobca, kto podal zjavne neopodstatnenú žalobu, a to ako žalobu na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, tak aj súvisiacu (nadväzujúcu) žalobu na náhradu mzdy. Nie je preto dôvod, pre ktorý by žalobca nemal znášať náhradu trov konania. Žalobca musel počítať s tým, že súd žalobu žalovanému doručí a vyzve ho na vyjadrenie sa k nej. A to napriek tomu, že žalobca podal návrh na prerušenie konania. Ak by sa žalovaný k žalobe v určenej lehote nevyjadril, riskoval by vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 CSP. V prípade, ak žalobca chcel zabrániť tomu, aby žalovanému vznikali zbytočné trovy, nemal žaloby podávať. Žalobca musí znášať dôsledky svojho procesného neúspechu zrejme už na úplnom začiatku konania. Žalobca neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 257 CSP.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti II. výroku, a to v medziach odvolania podaného žalobcom (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Podľa § 257 CSP, súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je však doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie je transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu.

12. Pojem „procesné zavinenie“ použitý v ustanovení § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzati žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Pojem „procesné zavinenie“ je pritom nevyhnutné vykladať komplexne a extenzívne.

13. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. K zastaveniu konania môže dôjsť napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, či už úplného alebo čiastočného (§ 145 CSP), z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania (§ 161 ods. 1 CSP), z dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť (§ 161 ods. 3 CSP) a tiež zo zákona (teda zastavenie zo zákona bez potreby rozhodovať súdnym rozhodnutím). Zavinenie môže pritom existovať na strane žalobcu aj na strane žalovaného.

14. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplata sumy 128 054,28 eura s príslušenstvom titulom náhrady mzdy s tým, že žalobu podal

preventívne, aby nedošlo do právoplatného skončenia iného súdneho konania k prípadnému premlčaniu jeho nároku. Spolu so žalobou podal aj návrh na prerušenie tohto konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 8Cpr/2/2020 o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 8Cpr/1/2022 – 31 zo dňa 10. 03. 2022 vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe podľa § 167 ods. 2 CSP. Žalobca v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 10. 03. 2022 opätovne navrhol prerušenie konania, pričom doručenie žaloby na vyjadrenie žalovanému v tomto štádiu konania považoval za nehospodárne s ohľadom na možné späťvzatie žaloby v závislosti od výsledku súvisiaceho konania o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Žalovaný, ktorému bolo predmetné uznesenie spolu so žalobným návrhom, návrhom na prerušenie konania a prílohami doručené dňa 10. 03. 2022, sa k žalobe písomne vyjadril podaním zo dňa 25. 03. 2022. Uznesením č. k. 8Cpr/1/2022 – 51 zo dňa 30. 03. 2022 súd prvej inštancie prerušil konanie do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 8Cpr/2/2020. Žalobca na výzvu súdu prvej inštancie v podaní zo dňa 20. 04. 2023 oznámil, že na podanej žalobe netrvá, žalobu berie v celom rozsahu späť, žiada konanie zastaviť a žalovanému nepriznať nárok na náhradu trov konania. Dôvodom späťvzatia žaloby bola skutočnosť, že Okresný súd Topoľčany rozhodol v neprospech žalobcu v žalobe o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru pod sp. zn. 8Cpr/2/2020, ktorého rozsudok bol potvrdený Krajským súdom v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 7CoPr/2/2022 a ďalšie pokračovanie v konaní by tak bolo neopodstatnené, keďže zaplatenie náhrady mzdy závisí od otázky neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Žalovaný na výzvu súdu prvej inštancie v mailovej správe zo dňa 16. 05. 2023 oznámil, že si uplatňuje trovy konania. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením následne konanie zastavil a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti druhému výroku predmetného uznesenia o trovách konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie.

15. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania tým, že vzal žalobu v celom rozsahu späť, a preto prvoinštančný súd správne rozhodol, keď priznal náhradu trov konania žalovanému. Žalovanému v posudzovanej veci preukázateľne vznikli trovy konania, keďže sa nechal zastupovať advokátom a v súlade s uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 10. 03. 2022 sa k žalobe, jej prílohám, ako aj k návrhu na prerušenie konania písomne vyjadril.

16. K novej aplikácii ustanovenia § 257 CSP, na ktoré žalobca vo svojom odvolaní poukazuje, odvolací súd poznamenáva, že jeho účelom vo všeobecnosti je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútneho práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, sa právo dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Preto aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. Toto ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

17. Okolnosti posudzovanej veci však aplikáciu ustanovenia § 257 CSP nijako neodôvodňujú, a to napriek evidentnej snahe žalobcu minimalizovať náklady sporových strán v tomto konaní. Z obsahu žaloby nepochybne vyplýva úmysel žalobcu podať ju v záujme predídania prípadnému premlčaniu žalobou uplatneného nároku, s ktorou spojil aj návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia s ním súvisiaceho konania o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Súd prvej inštancie pred rozhodnutím o podanom návrhu na prerušenie konania zaslal žalovanému žalobu vo veci samej spolu s prílohami, ako aj návrh na prerušenie konania a v súlade s § 167 ods. 2 CSP ho uznesením vyzval, aby sa k žalobe v lehote 15 dní písomne vyjadril, čo žalobca v súdom stanovenej lehote aj urobil. Procesný

postup prvoinštančného súdu a s ním súvisiaci vznik trov konania na strane žalovaného namietal žalobca v podanom odvolaní dôvodiac tým, že konajúci súd mal najskôr postupovať v zmysle § 164 CSP, resp. § 162 ods. 1 písm. a/ CSP, teda konanie bez ďalšieho prerušiť a nie vyzývať žalovaného na vyjadrenie k žalobe postupom podľa § 167 CSP. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 167 CSP, ktoré explicitne upravuje postup súdu po podaní žaloby, pričom jej nedoručenie protistrane podľa odseku 1 prichádza do úvahy iba v prípade odmietnutia žaloby podľa § 129 alebo rozhodnutia o zastavení konania, k čomu v prejednávanej veci preukázateľne nedošlo. Súd prvej inštancie preto postupoval správne a v súlade so zákonom, keď podanú žalobu spolu s prílohami a návrhom na prerušenie konania najskôr doručil žalovanému na vyjadrenie tak, ako mu to ukladá § 167 ods. 2 CSP a až následne rozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP. Do uvedeného času totiž žalovaný nemal relevantnú vedomosť o spore a ani o podanom návrhu žalobcu na prerušenie konania, ku ktorému mal právo takisto sa vyjadriť, a to ešte pred tým, ako by prvoinštančný súd o tomto návrhu rozhodol. Podaním vyjadrenia k žalobe a k návrhu na prerušenie konania žalovaný iba realizoval svoje právo skutkovo a právne argumentovať v rámci svojej procesnej obrany, čo nemožno považovať za nehospodárne a ani za neúčelné konanie, ako to žalobca vo svojom odvolaní nesprávne tvrdí. V posudzovanej veci odvolací súd nezistil existenciu žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by nepriznanie trov konania žiadnej zo sporových strán odôvodňovali a už vôbec ich nemožno vzťahovať k procesnému postupu prvoinštančného súdu, ktorý bol v zmysle zákona nielenže predvídateľný, ale v jeho intenciách aj plne realizovaný.

18. V kontexte vyššie uvedených skutočností odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti II. výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

19. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Keďže v odvolacom konaní bol úspešnou stranou žalovaný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

23. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen,

ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).